

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010153
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2023:4621010153.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, samosudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovou, v trestnej veci obžalovanej P. D., narodenej XX.XX.XXXX v J. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno j) Trestného zákona v znení Zákona č. 214/2019 Z.z., na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 09.02.2023, takto

rozhodol:

obžalovaná
P. D., narodená XX.XX.XXXX v J.,
trvale bytom F. č. 8,
na slobode,

sa oslobodzuje

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany číslo Pv 89/20/4406-38 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno j) Trestného zákona v znení Zákona č. 214/2019 Z.z., ktorý mala spáchať na skutkovom základe, že

hoci jej z ustanovení Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje deti a to D. K., nar. XX.XX.XXXX, maloletého D.Š., nar. XX.XX.XXXX a maloletého Š.Š., nar. XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9P/133/2016 zo dňa 28.07.2016, právoplatným dňa 18.08.2016 bola zaviazaná prispievať na výživu dcéry D. K. sumou 75 eur a rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 11P/250/2015 zo dňa 18.04.2016, právoplatného dňa 03.02.2017 bola zaviazaná prispievať na výživu maloletých D.Š., nar. XX.XX.XXXX a Š.Š., nar. XX.XX.XXXX spolu sumou 120 eur vždy do 15-teho dňa vopred k rukám otca U. K., bytom F. XXX, vyživovaciu povinnosť si v mieste bydliska ako aj na iných miestach riadne neplnila, plneniu sa úmyselne vyhýbala tým, že v čase, keď bola riadne zamestnaná a mala dostatočný príjem, zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť na deti nenahlásila a ani inak na výživné riadne neprispievala, ďalej nikde nepracovala, o prácu nejavila záujem, keďže sa neprihlásila na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie, čím jej za obdobie od 23.12.2018 do 20.10.2019 s výnimkou obdobia od 15.08.2019 do 19.09.2019, kedy bola práceneschopná, vznikol dlh na výživnom vo výške 1 800 eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany podala dňa 17.05.2021 na Okresnom súde Topoľčany obžalobu pod sp. zn. P v 89/20/4406 na obžalovanú P. D. (ďalej len obžalovaná), pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona v znení Zákona č. 214/2019 Z.z.

Okresný súd Topoľčany vo veci rozhodol v poradí prvým rozsudkom č.k. 1T/34/2021-464 zo dňa 04.03.2022, ktorým uznal obžalovanú vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) a iné Tr. zákona a uložil jej trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 1 rok, ako aj povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné, Proti uvedenému rozsudku podala odvolanie obžalovaná, v dôsledku čoho vo veci rozhodoval odvolací súd t.j. Krajský súd v Nitre, ktorý uznesením č.k. 1To/50/2022-524 zo dňa 02.08.2022 napadnutý rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanej urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 Trestného poriadku, pričom obžalovaná urobila vyhlásenie podľa § 257 písmeno c) Trestného poriadku - že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Nakoľko však obžalovaná následne na jednu z položených otázok podľa § 333 odsek 3 Trestného poriadku, pod písmeno h) uviedla, že sa dobrovoľne nepriznala, súd vyhlásenie obžalovanej o tom, že nepopiera spáchanie skutku podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku neprijal a vo veci bolo vykonané kontradiktórne dokazovanie.

Dokazovanie na hlavnom pojednávaní bolo vykonané výsluchom obžalovanej, svedkyne D. K., svedka U. K., postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku boli prečítané závery znaleckého posudku znalca doc. A.. K. S., Z..., postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku bola prečítaná výpoveď svedkyne A.. O. A. z prípravného konania zo dňa 15.03.2021 a zároveň boli oboznámené listinné dôkazy.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní vypovedala, že si je vedomá svojej vyživovacej povinnosti a v danom období nemala prostriedky na platenie výživného. Uviedla, že bola práceneschopná, nedostávala dávky v nezamestnanosti. Zároveň jej exekútor zablokoval účet a to kvôli exekúcii na výživné. Do 13.05.2019 bola práceneschopná, avšak dávky dostávala len do januára 2019. Následne si našla aj prácu, v každej však odpracovala z dôvodu svojho zdravotného stavu iba nejaké 2-3 týždne, čomu zodpovedali aj jej príjmy. Ďalej obžalovaná uviedla, že v danom čase požiadala aj o dávku v hmotnej núdzi, avšak nakoľko bola posudzovaná spolu s manželom, tak jej dávky priznané neboli. Ďalej uviedla, že vlastní iba staršie motorové vozidlo Citroen, ktoré jej exekútor zadržal resp. zadržal jej vodičské oprávnenie, čím jej sťažil nájdenie zamestnania obžalovaná ďalej tvrdila, že pred žalovaným obdobím, keď bola zdravá a zamestnaná, tak si vyživovacu povinnosť plnila, pričom deťom prispievala aj vecnou formou. Obžalovaná na hlavnom pojednávaní predložila potvrdenie o svojom príjme za rok 2019, potvrdenie z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny J. ako aj odborný lekársky posudok pre účely posúdenia nároku na invalidný dôchodok zo dňa 09.02.2021, ku ktorému uviedla, že pre priznanie ČID je potrebné pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť minimálne 41%, a preto jej tento dôchodok priznaný nebol. Zároveň podávala na tunajšom súde aj návrh na zníženie výživného, ktoré konanie sa viedlo pod sp.zn. 11P/55/2017, ktorým bol zamietnutý jej návrh na zníženie výživného.

Svedkyňa D. K. uviedla, že v danom období dostávala peniaze od štátu titulom náhradného výživného a to v sume 75 eur mesačne. Počas žalovanej doby nemala žiadne existenčné problémy, bolo o ňu postarané, vyštudovala Strednú pedagogickú školu v A., ktoré štúdium ukončila v máji 2019 a hneď od júna 2019 sa zamestnala ako finančná poradkyňa, v čom pôsobí doposiaľ. Svedkyňa zároveň uviedla, že obžalovaná, vždy keď mala peniaze a mohla, tak jej dala peniaze aj pomimo, posielala po nej darčeky aj súrodencom a ona sama má s obžalovanou veľmi dobrý vzťah.

Svedok U. K. uviedol, že za žalované obdobie mu nebola zaplatená žiadna suma, až 07.07.2020 mu bola exekútorom O.. I. poukázaná suma 1 218,56 eur. Počas predmetného obdobia bolo o deti postarané, to čo potrebovali, mali. Zároveň požiadal aj o náhradné výživné, ktoré naďalej poberá. Na mladších synov poberá náhradné výživné a to na syna Š. vo výške 100 eur, na syna D. vo výške 120 eur mesačne. Nepamätá si, že by obžalovaná za žalované obdobie prispela na deti inou - vecnou formou.

Svedkyňa A.. O. A., uviedla, že je zamestnankyňou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny J., pričom uvedený úrad na základe rozhodnutí (založených v spise) rozhodol o priznaní náhradného výživného

na každé dieťa samostatne, pričom nárok na náhradné výživné pre svedkyňu D. K. zanikol dňom 01.09.2019. Na zvyšné dve deti t.j. Š. Š. a D. Š. je úradom naďalej vyplácané náhradné výživné k rukám ich otca.

Zo znaleckého posudku č. 5/2020 vypracovaného doc. A.. K. S., Z..., znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Neurológia súd zistil, že obžalovaná trpí ochoreniami z oblasti neurológie a to chronickým periférnym vestibulárnym syndrómom s poruchou sluchu vpravo, polohovým závratom, bolesťami hlavy z viacerých príčin, bolestivým syndrómom krčnej chrbtice a syndrómom nepokojných nôh. U obžalovanej je pretrvávajúci chronický vestibulárny syndróm ľahkého stupňa s poruchami rovnováhy a poruchou sluchu pravého ucha ľahkého stupňa pre nízke a stredné tóny je ťažkého stupňa pre vysoké tóny. V prípade polohového závratu ide o nezávažné ochorenie, ktoré je obvyčajne liečiteľné špeciálnymi reпозиčnými manévrami s obvyčajne efektom. V prípade bolesti hlavy možno konštatovať podľa znalca, že obžalovaná trpí viacerými typmi bolesti hlavy a to migrénou, tenznou tlakovou bolesťou hlavy a krčno-hlavovým syndrómom, pričom najzávažnejším a najviac limitujúcim typom bolesti hlavy je pre obžalovanú migréna. V súvislosti s bolestivým syndrómom krčnej chrbtice znalec hodnotil stav obžalovanej ako mierne funkčné postihnutie krčnej oblasti chrbtice s príznakmi opakujúceho sa nervového dráždenia. Znalec konštatoval, že na základe komplexného zhodnotenia zdravotnej dokumentácie zdravotný stav obžalovanej nebráni vykonávať prácu s výnimkou špecifických obmedzení pre každé horeuvedené ochorenie. V dôsledku dlhodobých neurologických ťažkostí je obžalovaná limitovaná v pracovných činnostiach, ktoré si vyžadujú zvýšené nároky na udržiavanie rovnováhy vo výškach, na nestabilných povrchoch, v blízkosti nebezpečných strojov pre zvýšené riziko úrazu, ďalej v činnostiach, ktoré si vyžadujú zvýšené nároky na kvalitný sluch, v činnostiach, ktoré sú extrémne stresovo náročné s nadmernou fyzickou a psychickou záťažou, ktoré narúšajú pravidelné striedanie spánku a bdenia pre riziko zhoršenia priebehu migrény ako aj činnosti, ktoré vedú k otrasom, sú vykonávané za zlých poveternostných podmienok a môžu viesť k zhoršeniu bolestivého syndrómu krčnej chrbtice. Na základe komplexného zhodnotenia aktuálneho zdravotného stavu obžalovanej znalec konštatoval, že u nej nedošlo k tak závažnej percentuálnej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, aby bola menovaná uznaná invalidnou. Znalec v závere uviedol, že v zmysle § 71 odsek 1 Zákona č. 461/2003 Z.z. nespĺňa obžalovaná kritérium invalidity, pre ktorú je potrebný viac ako 40%-ný pokles schopnosti zárobkovej činnosti v porovnaní so zdravou populáciou.

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 9P/133/2016-22 bola obžalovanej určená povinnosť prispievať na výživu v tom čase maloletej D. K. mesačne sumou 75 eur s účinnosťou od 01.07.2016 vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred s tým, že uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.08.2016.

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 11P/250/2015-81 bolo zvýšené výživné obžalovanej na maloletého D.Š. na sumu 70 eur mesačne a na maloletého Š.Š. sumou 50 eur mesačne s účinnosťou u oboch od 01.04.2016 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 03.02.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 7CoP/35/2016-105 zo dňa 15.12.2016.

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka J. zo dňa 15.01.2020 (čl. 164) vyplýva, že obžalovaná bola evidovaná v Sociálnej poisťovni ako poberateľ nemocenských dávok. Praceneschopnosť bola od 26.09.2015 do 11.10.2015, od 24.11.2015 do 31.01.2016, od 26.08.2016 do 16.05.2017. Jednalo sa o ochrannú dobu vyplácala nemocenské dávky Sociálna poisťovňa. Praceneschopnosť bola od 12.11.2017 do 12.11.2017, od 24.12.2017 do 30.04.2018, od 11.06.2018 do 17.06.2018, ďalšie praceneschopnosť bola od 29.06.2018 do 22.12.2018, od 15.08.2019 do 19.09.2019. Ku dňu podania uvedenej správy bola obžalovaná praceneschopná od 21.10.2019 a obžalovaná nie je evidovaná v Sociálnej poisťovni ako poberateľka dôchodku.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny J. zo dňa 20.01.2020 (č.l. 170) vyplýva, že Úrad práce vypláca náhradné výživné od 01.06.2017 naďalej za obžalovanú na oprávnené osoby D.Š. a Š.Š. a od 01.06.2017 do 31.08.2019 úrad vyplácal za obžalovanú náhradné výživné aj oprávnenej osobe D. K., pričom obžalovaná nepoberala dávku v hmotnej núdzi.

Podľa potvrdenia Úradu práce sociálnych vecí a rodiny J. zo dňa 14.01.2020 bola obžalovaná vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie naposledy v období od 25.07.2017 do 19.10.2017.

Podľa predložených potvrdení výška náhradného výživného pre oprávnenú osobu D. K. bola za obdobie od 01/2019 do 08/2019 vo výške 75 eur mesačne, za 06/2018 do 12/2018 vo výške 75 eur mesačne.

Výška náhradného výživného vyplácaného za obžalovanú pre oprávnenú osobu Š.Š. bola 01/2020 v sume 100 eur mesačne, od 01/2019 do 12/2019 vo výške 50 eur mesačne, od 01/2018 do 12/2018 vo výške 50 eur mesačne.

Výška náhradného výživného pre oprávnenú osobu D.Š. bola od 01/2020 vo výške 115,15 eur mesačne, za obdobie od 01/2019 do 07/2019 vo výške 70 eur mesačne, resp. až do 12/2019 bolo vo výške 70 eur mesačne. Za rok 2018 bola výška náhradného výživného na oprávneného D.Š. vo výške 70 eur mesačne.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny J. zo dňa 05.06.2020 (č.l. 184) vyplýva, že za rozhodné obdobie nepoberala obžalovaná dávku v hmotnej núdzi vyplácanú uvedeným úradom. Nie je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, naposledy bola v tejto evidencii vedená od 25.07.2017 do 19.07.2017, kedy bola vyradená z dôvodu nástupu do zamestnania v J. S. SR, a.s. Z..

Z potvrdenia o návšteve školy - Strednej odbornej školy drevárskej J. zo dňa 17.09.2019 vyplýva, že v školskom roku resp. k uvedenému dátumu oprávnený D.Š. bol v školskom roku 2019/2020 žiakom 2.triedy, pričom štúdium ukončí maturitnou skúškou v máji 2022.

Z potvrdenia Základnej školy, Škultétyho XXXX/XX, J. zo dňa 10.01.2020 vyplýva, že oprávnený Š.Š. je v školskom roku 2019/2020 žiakom 5.triedy.

Z vysvedčenia o maturitnej skúšky vyplýva, že oprávnená D. K. ukončila stredoškolské štúdium na Strednej odbornej škole pedagogickej A. dňa 22.05.2019.

Z potvrdenia Základnej školy s materskou školou G. F. zo dňa 25.02.2020 vyplýva, že obžalovaná bola ich zamestnankyňou od 12.08.2019 do 14.08.2019 na základe pracovnej zmluvy a jej čistý príjem za uvedené obdobie bol 59,71 eur. Obžalovaná nenahlásila vyživovaciu povinnosť na deti a zo mzdy jej nebolo zrazené výživné ani zrážky zo mzdy exekúciou. Skončenie pracovného pomeru v zmysle skúšobnej doby. Jednalo sa o skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa.

Zo správy súdneho exekútora O.. U.. O. I., LLM zo dňa 17.03.2021 (č.l.357) vyplýva, že voči obžalovanej vedie exekučné konanie pre vymoženú výživného, pričom poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané Okresným súdom Banská Bystrica dňa 29.05.2017 pod č. 6117*12355 a to na vymoženú zaostalého výživného vo výške 50 eur pre mal. Š. Š. za obdobie od 01.10.2018 do 01.09.2019 v sume 550 eur, za obdobie od 01.09.2019 do 15.07.2021 v sume 2200 eur, bežného výživného v sume 100 eur od 16.07.2021, ďalej zaostalého výživného na mal. D. Š. za obdobie od 01.10.2018 do 01.09.2019 v sume 770 eur. za obd. od 01.09.2019 do 15.07.2019 v sume 2600 eur a od 16.07.2021 vo výške 120 eur mesačne, na zaostaté výživné na D. K. za obdobie od 01.10.2018 do 01.09.2019 v sume 825 eur t. j. celkovo vymáhaná suma zameškaného výživného ku dňu 15.07.2021 predstavovala 6 945 eur. Za obdobie od 08.06.2018 do 01.02.2021 bola vymožená suma v celkovej výške 9 249,30 eur, pričom v prospech oprávneného bola poukázaná celkovo suma 7 319,46 eur. Z ďalšej správy menovaného exekútora zo dňa 28.11.2022 (č.l. 536) vyplýva že za obdobie od 29.03.2021 bola oprávnenému vyplatená suma 1705,74 eur. Z uvedených správ súdneho exekútora teda vyplýva, že celkovo za obdobie od začatia danej exekúcie bola oprávnenému vyplatená suma 10 955,04 eur. Zároveň z vykonaného dokazovania vyplynulo, že od júna 2019 zanikla obžalovanej vyživovacia povinnosť k dcére D., keďže táto ukončila stredoškolské štúdium a zamestnala sa.

Nakoľko dlžná suma výživného (uvedená v obžalobe) bola vymožená exekučne, nie je možné od obžalovanej žiadať aj ďalšie „dobrovoľné“ splnenie tejto povinnosti, pretože už nie je komu plniť, keďže dlh zanikol.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom.

Nakoľko do vyhlásenia tohto rozsudku obžalovaná dlžné výživné zaplatila (exekučne) a neplnenie vyživovacej povinnosti zároveň nemalo trvalo nepriaznivé následky na výživou oprávnené osoby, súd rozhodol o oslobodení obžalovanej spod podanej obžaloby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.